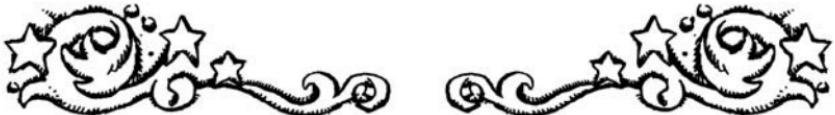

ČARLI BOUN
I ZAMAK OGLEDALA
Dženi Nimo

Biblioteka
Čarli

Ostala dela Dženi Nimo:

Ponoć za Čarlija Bouna
Čarli Boun i vremenski twister
Čarli Boun i plava boa
Čarli Boun i skriveni kralj

Rinaldi prsten
Trilogija „Snežni pauk“

Za mlađe čitaoce
Miš Meti

čarli Bouh

I ZΛΩΔΛΚ
OГЛЕДАЛА

Dženi Nimo

Leo commerce
Beograd, 2007.

Naziv originala
CHARLIE BONE AND THE CASTLE OF MIRRORS
Jenny Nimmo

Naziv knjige
ČARLI BOUN I ZAMAK OGLEDALA
Dženi Nimo

Copyright © 2005 Egmont Books
Copyright © 2007 za Srbiju Leo commerce, Beograd

Moralna prava autora i ilustratora korica su potvrđena.
Sva prava zadržana. Nijedan deo ovog izdanja se ne smre reproducovati, skladištitи u povratnom sistemu, ili prenositi, u bilo kom obliku, ili bilo kojim sredstvima, elektronskim, mehaničkim, fotokopirnim i sličnim, bez prethodne dozvole izdavača i vlasnika autorskih prava.

Urednik:
Nenad Perišić

Prevod:
Irina Vujičić

Lektor i korektor:
Jelena Dimitrijević

Prelom i korice:
Ateneum

Za izdavača:
Nenad i Sladana Perišić

Izdavač:
ID Leo commerce, Beograd

Plasman:
ID Leo commerce, Beograd
Generala Mihajla Nedeljkovića 65/2
011/227-2077
011/2166-712
011/2166-714
063/507-334

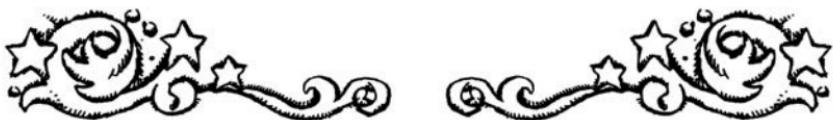
E-mail:
nesaperisic@gmail.com
info@leocommerce.co.yu
www.leocommerce.co.yu

Štampa:
Grafoplast - Užice

Tiraž:
1000

ISBN 978-86-7950-000-7

Za Dejvida, koji me je odveo u zamak, s ljubavlju.

Sadržaj

Deca Crvenog kralja, zvana ovdareni	9
Prolog	13
1 Fatalno kijanje	15
2 Fantomski konj	27
3 Dečak sa papirićima u kosi	41
4 Čarli na kaznenoj nastavi	61
5 Biljeva zakletva	79
6 Alisa Andeo	99
7 Knjiža o Amadisu	119
8 Beli moljac	135
9 Čovek zarođljen u staklu	145
10 Zatvorska ptičica	163
11 Kuća prolaza	177
12 Razbijanje polja sile	191
13 Bička zakletvi i duhova	207
14 Kraljičina deca	223
15 Začarani plašt	239
16 Žid prošlosti	257
17 Crna tisa	273
18 Gubitak ravnoteže	289

19	Olivijin talent	307
20	Ratnik	325
21	Priča o zarođljenicima	335

Deca Crvenog kralja, zvana ođdareni

Manfred Blur

Sin direktora Blurove akademije.
Hipnotizer. Potiče od Borlata,
najstarijeg sina Crvenog kralja.
Borlat je bio zao i okrutan tiranin.

Ejsa Pajk

Zver nalik vukodlaku. Potiče od
plemena koje je živelo u Severnim
šumama i gajilo čudnovate zveri.
Ejsa u sumrak može da promeni
oblik.

Bili Gavran

Bili može da komunicira sa životi-
njama. Jedan od njegovih predaka
razgovarao je sa gavranima koji su
sedeli na vešalima sa kojih su visili
mrtvaci. Zbog svog talenta bio je
izgnan iz sela.

Lisander Sejdž

Potiče od jednog afričkog mudra-
ca. Može da prizove duhove svo-
jih predaka.

Tankred Torson	Skupljač oluja. Njegov skandinavski predak dobio je ime po bogu grmljavine, Toru. Tankred može da izazove kišu, vетар, grmljavinu i sevanje.
Gabrijel Svileni	Gabrijel može da oseti događaje i emocije pomoću odeće drugih ljudi. Potiče iz linije proroka.
Ema Toli	Ema može da leti. Njeno prezime potiče od imena španskog viteza iz Toledo, čija se čerka udala za Crvenog kralja. On je, prema tome, predak sve obdarene dece.
Čarli Boun	Čarli može da čuje glasove ljudi sa fotografija i slika. Potiče iz porodice Jubim, koja ima brojne magične talente.
Dorkas Lum	Dorkas može da začara odevne predmete. Njen predak Lola Defardž isplela je šal koji može da smanjuje ljude dok je uživala u pogubljenju francuske kraljice 1793. godine.
Idit i Inez Branko	Bliznakinje telekinetičarke, u dloj rodbinskoj vezi sa Zeldom

Dobinski, koja je napustila Blurovu akademiju.

Džošua Tilpin

Džošua poseduje magnetizam.

Njegovo poreklo zasad je misterija.
Čak ni Blurovi nisu sigurni odakle je.
Stigao je pred njihova vrata sam i predstavio se.
Njegovi računi isplaćuju se preko privatne banke.

Svi obdareni potiču od desetoro dece Crvenog kralja,
čarobnjaka koji je napustio Afriku u XII veku u pratnji
tri leoparda.

Prolog

Crveni kralj i njegova kraljica jahali su kraj mora. Bilo je ono doba godine kada vетар donosi prve znake mraza. Počeli su da izlaze večernji oblaci, a tamo gde je moglo da se probije kroz sve gušći sumrak, sunce je šaralo more trakama blještave svetlosti.

Kralj i kraljica jahali su ka kući, ali iznenada, kraljica zauzda svog konja i, u potpunoj tišini, pogleda preko vode. Kralj, prateći njen pogled, ugleda ostrvo zadivljujuće lepote. Pod svetlošću sunca, blistalo je u hiljadu plavih nijansi.

„Oh“, uzdahnu kraljica, glasom punim jeze.

„Šta ti je, draga?“, upita kralj.

Kada su bila u pitanju njihova deca, kraljičina intuicija bila je jača od kraljeve, i kada je videla ostrvo u hiljadu plavih boja osetila je kao da joj ledena ruka steže srce.
„Deca.“ Glas joj je bio jedva glasniji od šapata.

Kralj upita svoju ženu za koje je od njihovo devetoro dece zabrinuta, ali kraljica nije mogla sa sigurnošću da

odredi. Međutim, kada su se vratili u Crveni zamak i kada je videla svoja dva sina – Borlata i Amadisa, kraljica je imala veoma loš predosećaj. Videla je kako se sa plavog ostrva podiže crni dim i kako plamen pretvara zemlju u pepeo. Videla je zamak od sjajnog stakla koji se pojavljuje u oluji, a kada je u mislima pogledala preko staklenih zidova, videla je kako se dečak kose boje snega penje iz bunara i zatvara oči pred smrću koja se prostirala svuda oko njega.

„Ne smemo dopustiti našoj deci da vide to ostrvo“, reče ona kralju. „Nikada im ne smemo dozvoliti da kroče na tu plavu omađijanu zemlju.“

Kralj se zakle da će tako i biti. Ali za manje od godinu dana kraljica će umreti, a on će, slomljen tugom, napustiti i zamak i svoju decu. Kraljica je umrla devet dana nakon što je rodila njihovo deseto dete, devojčicu kojoj je dala ime Amoret. Devojčicu koju nije imao ko da zaštiti.

Fatalno kijanje

Na ivici grada, Blurova akademija stajala je mračna i nema pod zvezdama. Sutra će se tri stotine dece popeti uz stepenice između dva tornja, preći dvorište i ući na velika vrata od hrastovine. Ali zasad, stara zgrada izgleda potpuno napušteno.

A ipak, kada biste stajali u bašti, sa druge strane škole, sigurno biste primetili neobična svetla koja su povремeno treperila sa prozorčeta na krovu. A kada biste mogli da pogledate kroz jedan od tih prozora, videli biste Jezekilja Blura, veoma starog čoveka, koji u svojim staromodnim kolicima ulazi u jednu neobičnu prostoriju.

Laboratorija, kako je Jezekilj voleo da je zove, bila je dugačka soba na tavanu sa širokim prašnjavim podnim daskama i tavanicom od golih greda. Poređani stolovi, prekriveni bočicama, knjigama, travama, kostima i oružjem, stajali su uza zidove, dok je ispod njih štrčala gomila prašnjavih sanduka, preteći da saplete svakoga ko bi mogao pored njih proći.